

N°. 11. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

4de Møde.

Fredagen d. 18. Marts.

(Folkf.)

Welschow (forts.): Denne Udflugt blev ogsaa benyttet af vor Regjering, som det burde skee; men for at opnaae en saadan Anerkjendelse, var den samme Arvesølge for det hele Monarchie en absolut nødvendig Betingelse; thi det følger af sig selv, at et Land umuligt i Tidens Løb kan vedblive at være en samlet Stat, medmindre Arvesølgen er eens i alle Landets enkelte Dele. Som Følge deraf var nu i Særdeleshed dette Mlemedet for Regjeringens Virksomhed i det diplomatiske Forhold til Stormagterne; men Banskfelighederne ved at bringe en saadan Ordning tilveie vare ikke ringe. Det var fra dansk Side altid anerkjendt, at det danske Kongehuses Rettigheder og Adkomst til det tydske Lehnshertugdømme Holsteen fra det Tidspunkt af, da Frederik den Tries Mandstamme uddøde, vare tvivlsomme; man havde derhos anerkjendt, at der kunde anføres Grunde for, at det gottorppe Huus fra samme Tid af havde Fordringer paa dette Hertugdømme, at dets Adkomster idetmindste ikke vare uden Grund; altsaa det var fra begge Sider antaget, at der var Tvivl, men at der tillige dog ogsaa var en Ret eller i det Mindste et Skin af Ret tilstede. Disse Tvivl kunde ikke høves; det var ikke muligt; dertil behøvedes en grundig og altsaa en langvarig Undersøgelse; derpaa turde Regjeringen ikke indlade sig. Man maatte altsaa lade det staae hen ved disse tvivlsomme Fordringer; man maatte paa denne Maade anerkjende en Berettigelse, hvor maaffee ingen Berettigelse er, men i alt Fald maatte man søge at ordne Spørgsmaalet i

Forening med Chefen for det gottorppe Huus, Keiseren af Rusland; det viste sig snart, at denne Omstændighed gav Spørgsmaalet en særegen Retning; thi af Resultatet af Underhandlingerne synes det aldeles klart, at det ikke er lykkedes, hvad der dog syntes at være det naturligte, at faae Kongelovens Arvesølge udvidet ogsaa til Holsteen (Hør!). Det blev igaar udtalt af den høitærede Premierminister, at en Marsag til, at paa den Maade den mandlige Arvesølgeorden blev fastsat som den fremtidige for det danske Monarchi, var den, at den stemte bedst overeens med den Stilling, Monarchiet skulde indtage i Fremtiden, idet sammes Integritet var sikret paa den Maade, at det ligesaa lidt kunde forøges, som formindskes, og en saadan Stilling bedst hævdedes ved den mandlige, agnatiske Arvesølge, da den qvindelige Arvesølge kunde have til Følge, at Landet blev forenet med et andet Rige. Jeg tvivler ikke om, at denne Grund virkelig er gjort gjældende, og der er vistnok ingen Tvivl om, at den har en betydelig Vægt, men Hovedaarsagen var dog vistnok den, at Rusland ikke paa det gottorppe Huses Vegne vilde opgive de formentlige Rettigheder til det holsteenske Hertugdømme. Som Følge deraf kunde Warschauer-Protocollen af 5te Juni 1851 ikke føre til nogen fuldstændig Afgjørelse af Spørgsmaalet; man maatte der indskrænke sig til et midlertidigt Arrangement, som vistnok er overmaade gladeligt og tillige vidner om den russiske Keisers Høimodighed og Beredvillighed til at sikkre Freden i Norden og det Oldenborgske Huus, men det er naturligt, at det ikke ganske kunde tilfredsstille. Et saadant midlertidigt Arrangement kunde jo om længere eller kortere Tid ophøre, og da vare vi ligesaa nær som før. Det er da ganske naturligt altsaa, at der i